

## Korte mededelingen

### *AALSCHOLVERCONCENTRATIES IN HET EEMMEER.*

Naar aanleiding van het artikel van Coomans de Ruiter in Limosa 39, no. 4 over de Aalscholver als broedvogel in Nederland, leek het mij van belang enkele gegevens te publiceren over grote groepen Aalscholvers in het Eemmeer. Daar de voedselomstandigheden van de Aalscholvers van het Naardermeer zich door de aanleg van de polder Zuidelijk Flevoland vermoedelijk belangrijk zullen wijzigen, is het van belang om eventuele veranderingen in voedselzoekgewoonten van de Aalscholvers te volgen.

Voordat met de aanleg van de meerdijk van Zuidelijk Flevoland werd begonnen fourageerden Aalscholvers langs de zuidelijke IJsselmeerkust aan weerszijden van de Eemmond, maar voor zover als ik heb kunnen nagaan vermoedelijk zelden in dergelijke grote groepen als sinds enkele jaren het geval is. Vanaf augustus 1963 werden de volgende tellingen verricht (alleen aantallen van 100 of meer vogels worden vermeld):

1963: 23 aug. 500 à 600; 5 sept. 250 à 300; 27 sept. 150; 29 sept. 200.

1964: 1 april 150; 15 mei 100 à 175; 16 mei 450 à 500; 22 mei 100; 14 juli 100; 20 aug. 135.

1965: 2 juni 120; 5 juni 560; 10 juni 170; 22 juli 675; 23 juli enkele honderden; 8 aug. 1000 à 1300.

1966: 29 maart minstens 100; 1 april 250 à 300; 5 april 300 à 400; 18 april 500 à 1000; 23 april 350 à 500; 24 sept. 800.

1967: 11 juni enkele honderden.

Behalve die van 29 maart 1966 en 11 juni 1967, hebben de vermelde gegevens betrekking op, veelal in sociaal verband, vissende vogels. Voorts werden op een zandbank aan de oostzijde van de noordelijke oprit van de toekomstige brug bij Muiderberg op 17 mei 1966 400 à 500, op 18 mei 1966 300 en op 20 mei 1967 200 Aalscholvers waargenomen. Zij rustten hier of fourageerden hier in groepsverband. De genoemde waarnemingen werden gedaan door de heren K. Bakker, W. Dubbeldam, H. Simon, G. Verwey en de schrijver.

E. P. R. Poorter.

### *VOEDSEL VAN JONGE KERKUILEN (Tyto alba).*

Tijdens observaties op 27, 29 en 30 juli en 1 tot 6 augustus 1966, tussen 10 en 4 uur 's nachts, constateerden wij tot 11 x toe, dat de prooi (waterratten) voor de twee 6 à 7 weken oude jongen van een Kerkuilpaar steeds werd gedood op het dak van de schuur, waarin zich het nest bevond. Het doden, dat gepaard ging met een erbarmelijk gepiep van de prooi, geschiedde in p.m. 5 minuten tijds. De oude vogels namen de ratten achtereenvolgens in de bek en tussen de klauwen. Soms slingerden ze hun prooi heen en weer, ten slotte drukten ze deze met hun klauwen op de nok van het dak dood, terwijl ze zich met hun gehele bovenlichaam er over heen bogen. Verder stelden